

РЕШЕНИЕ

№ 1827

гр. Варна, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Пламен Д. Караниколов

при участието на секретаря Т. Г. И.
като разгледа докладваното от Пламен Д. Караниколов Административно
наказателно дело № 20233110204214 по описа за 2023 година
установи следното:

Производството е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на "КОРПУС ГРУП" ЕООД, ЕИК 103960298
против Наказателно постановление № 03-2300321/26.04.2023 год., издадено
от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - гр. Варна, с което за
извършено нарушение на чл. 153, ал. 3 от КТ, на осн. чл. 416, ал. 5, във вр. с
чл. 414, ал. 1 от КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер
на 2 000.00 /две хиляди/ лв..

В жалбата се оспорва извършеното нарушение и се иска отмяната на
НП, като се твърди, че същото е незаконосъобразно. В условията на
евентуалност моли съда да намали наложената имуществена санкция до
минимума предвиден от законодателя..

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, не се явява и не се представлява .

Въззиваемата страна – Директора на Дирекция "ИТ" - Варна, редовно призована в последното заседание се представлява от юк. Й. Й., който моли НП да бъде потвърдено изцяло и по размер. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното наказание, прави следните изводи:

От фактическа страна:

С АУАН № 03-2300321/26.04.2023 г., Административния орган е приел за установено от фактическа страна, че при проверка на представените документи в Д ИТ - Варна, в това число графици за работа за месец април 2021 г. и месец май 2021 г., таблици за отчитане на явяването и неявяването на работа за месец ноември и декември май 2022 г., както и Заповед № 2/29.07.2022 г. и Заповед № 3/30.11.2022 г. на управителя определяща сумирано отчитане на работното време се установява, че лицето М. Ст. Д., ЕГН ***** на длъжност "пазач невъоражена охрана" е работило от 26.11.2022 г. до 05.12.202 г. включително без почивен ден, като не му е осигурена непрекъснатата между седмична почивка най-малко 24 часа. Нарушението е извършено на 02.12.2022 г. в гр. Варна, ул. "Орел" № 5, към който момент е следвало на лицето да е осигурена седмична почивка с продължителност не по-малка от 24 часа – нарушение на чл. 153, ал. 3 от КТ.

Акта бил съставен и предявен на управителя на дружеството, който го подписал без възражение.

В срока по чл. 44 от ЗАНН е направено възражение, идентично с жалбата срещу НП.

АНО не приел направените възражения и въз основа на съставения АУАН, издал обжалваното НП, с което наложил на дружеството за извършено нарушение на чл. 153, ал. 3 от КТ, на осн. чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на дружеството е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 000.00 /две хиляди/ лв..

В хода на съдебното производство е разпитан в качеството на свидетел актосъставителя Р. П. , която потвърждава изложеното в акта за административно нарушение. Потвърждава, че на по-късен етап в Д ИТ Варна са постъпили от страна на дружеството нови графици и отчетни форми, но не ги е приела, тъй като е могло да бъдат създадени след проверката нарочно.

С показанията си св. К. Д. установява обстоятелствата, свързани със съставянето на акта.

Съдът кредитира показанията на свидетелките като обективни, логични и кореспондиращи с останалите доказателства по делото.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на събраните по делото гласни доказателства: показанията на свидетелите П. и Д., дадени в хода на съдебното следствие, и от приложените по делото писмени доказателства, прочетени и приети от съда по реда на чл. 283 от НПК.

От правна страна:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от

връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган-Директора на Д "ИТ" - Варна, съобразно разпоредбата на чл. 416, ал. 5 от КТ и Заповед № 3-071 от 12.01.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция Главна инспекция по труда. Акта също е съставен от компетентно лице.

Наказателното постановление е издадено в шестмесечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетел, присъствал при извършване или установяване на нарушението.

В хода на административно наказателното производство не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Фактическата обстановка изведена в АУАН и НП е съответна и почива на събраните в административно наказателното производство доказателства.

Според разпоредбата на чл. 153, ал. 3 от КТ при промяна на смените при сумирано изчисляване на работното време непрекъснатата седмична почивка може да бъде в по-малък размер от почивката по ал. 2, но не по-малък от 24 часа, в случаите когато действителната и техническата организация на работата в предприятието налагат това.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че санкционираното дружество притежава качеството на работодател по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на КТ и в предприятието е било въведено сумарно

изчисляване на работното време, като се е работело на смени. Безспорно се установява и, че дружеството-жалбоподател, в качеството на работодател не осигурило на служителя К. непрекъсната седмична почивка, която да бъде не по-малко от 24 часа, като последната е полагала труд непрекъснато, без почивен ден от 26.04.2021 г. до 02.05.2021 година включително, или общо осем дни, без почивен ден.

Ето защо правилно е ангажираната отговорността на дружеството за нарушение на чл. 153, ал. 3 от КТ.

Тъй като нарушението е извършено от юридическо лице, съдът не дължи обсъждане на субективна страна на нарушението.

За визираното нарушение в разпоредбата на чл. 414, ал. 1 от КТ е предвидена санкция от 1500.00 /хиляда и петстотин/ до 15 000.00 /петнадесет хиляди/ лева.

В санкционната част на НП съдът счита, че АНО не е ангажирал доказателства за противното и налагането на санкция над минималния размер се явява прекомерна.

Поради това съдът намери, че следва да редуцира наложената "имуществена санкция" до минималния размер, предвиден в чл. 414, ал. 3 от КТ, а именно – 1500.00 /хиляда и петстотин/ лв., тъй като липсват отегчаващи отговорността обстоятелства и в частност данни за други нарушения на трудовото законодателство, за което дружеството да е било санкционирано.

В случая е неприложима разпоредбата на чл. 415в. КТ, тъй като нарушението не е отстранено незабавно след установяването му.

АНО е посочил, че не счита случая за маловажен и съдът споделя този извод, тъй като се касае за поведение, несъобразено с основен принцип

на трудовото законодателство на Република България, защитаващ трудовите и социалните права на работниците и служителите, които са по уязвимата страна в трудовите правоотношения. В този смисъл настоящият казус не показва занижена степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи от този вид, поради не може да бъде квалифицирано като "маловажно". Поради изложените съображения жалбата се явява неоснователна, а обжалваното наказателно постановление като правилно следва да бъде потвърдено.

По разноските:

Разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН препраща към тази на чл. 143, ал. 1 АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

Липсва обаче изрична уредба как следва да се процедира, ако искането за отмяна на административен акт е частично уважено и частично отхвърлено. По този въпрос съгласно препращащата норма на чл. 144 АПК приложение намират общите правила на чл. 78 ГПК, в който е проведен принципът, че страните имат право на разноски съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от искането.

Свидетелство, че именно това е законовата идея е и нормата на чл. 136 АПК, съгласно която разноските за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването.

При приложение на този принцип и двете страни в настоящото производство биха имали право на разноски по съразмерност, пропорционално на уважената/отхвърлената част от жалбата.

С оглед изхода на делото на Д "ИТ" - Варна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл. 37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В случая за защита по дела по ЗАНН чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение в размер от 80 до 120 лева.

Производството по делото не се отличава с фактическа или правна сложност, процесуалния представител на въззиваемата страна не се е явил, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на предвидения в закона минимум от 80 лева. Съобразно уважената част на Д "ИТ" - Варна следва да се присъдят разноски в размер на 60. 00 лв..

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. ал. 2, т. 4, вр. ал. 1 и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 03-2300321/26.04.2023 год. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Варна, с което на "КОРПУС ГРУП" ЕООД, ЕИК 103960298, представлявано от Н. С. Г. – управител, за извършено нарушение на чл. 153, ал. 3 от КТ, на осн. чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000.00

/две хиляди/ лв., като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция на 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лв..

ОСЪЖДА "Фрамар 7" ООД, ЕИК 206027611, със седалище и адрес на управление гр. Стара Загора, ул. Петър Парчевич № 26, ет. 2, представлявано от Н. С. Г. да заплати на Дирекция "ИТ" Варна сумата от 60. 00 /шестдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Варна на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава 12 от АПК, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Варна: _____